

[Baunsgaard.]

Men jeg føler også trang til over for den højtærede landbrugsminister at understrege, at kravet om mindsteeksport, mindstekvantum, ikke må være til hinder for, at unge og nye eksportører kan komme til. Jeg ser heller ikke, at lovforslaget, som det fremtræder, skulle tage sigte herpå, men må mene, at det udelukkende tager sigte på, at man for fremtidig at blive anerkendt som eksportør skal have en regelmæssig eksport, og jeg håber og forventer, at der ved fastsættelsen af mindstekvantum vil blive taget hensyn til, at nye virksomheder skal kunne begå sig.

Jeg kan derfor tilsige vor medvirken til gennemførelsen af lovforslaget og tilslutter mig ønsket om en hurtig udvalgsbehandling. Jeg skal her kun lige fremhæve, at der er enkeltheder i forslaget, som jeg finder må tages op til nærmere overvejelse i udvalget. Det gælder f. eks. lovforslagets § 2, stk. 2, hvor man taler om, at de autoriserede virksomheder skal have branchekyndigt personale.

Jeg er betænkelig ved en sådan generel formulering, fordi det er meget svært med et enkelt ord at gøre op, hvad „branchekyndigt“ er. Når man stiller visse krav med hensyn til virksomhedernes indretning og kvaliteten af varerne, skal man ikke her skele til eller give fortolkningsmuligheder for, hvad der er branchekyndigt personale. Opfyldes betingelserne i øvrigt for kvalitet og lagerindretning, mener jeg, at vi i udvalget må se på, om ikke denne vending, branchekyndigt personale, måske kunne udgå.

§ 4 tager sigte på pakning og udskæring af ost til salg en gros, hvilket kun må foretages af autoriserede virksomheder. Det er jo den moderne form for salg i detailhandel, at man leverer færdigpakkede stykker ost, og jeg nærer nogen betænkelighed ved at kræve, at sådanne virksomheder skal være autoriserede. Jeg kunne ønske, at man så på, om det ikke var nok at give landbrugsministeren og landbrugsministeriet mulighed for kontrol ved at kræve, at det skulle være anmeldte virksomheder, idet vi ikke gennem en lovgivning, der vel først og fremmest tager sigte på eksporten, skulle lægge hindringer i vejen for driftige detailbutikkers mulighed for at handle således, som den moderne tid kræver.

Med disse bemærkninger og med ønsket om, at man i udvalget vil se på disse enkeltheder, skal jeg på det radikale venstres vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling.

Alfred Jørgensen: Jeg tror, det er en forudsætning for en stadig fremgang for dansk osteeksport, at vi retter vore bestræbelser mod en videre standardisering af varerne, en standardisering, der ikke alene omfatter kvalitet, form og indpakning, men også lagringen. Der er jo noget mærkeligt i, at man kan komme ind til sin købmand og han så siger: i dag har jeg lige en ost, der falder i din smag; skal du ikke have et stykke med hjem? Det er naturligvis rart, at man somme tider kan gå hen og købe en ost, der falder i ens smag, men det burde man egentlig kunne når som helst, og det burde vore udenlandske kunder også kunne.

Vi har altså åbenbart en del at lære på dette punkt, og vi sætter nu den højtærede landbrugsminister til at tage sig af denne opgave. Jeg nærer som bekendt en udstrakt sympati for den højtærede minister og respekterer hans store dygtighed, men der er jo også andre dygtige mennesker til, og jeg kan altså ikke forstå, at producenterne og eksportorganisationerne ikke selv kan løse denne opgave. Man kan fristes i denne tid til at spørge: er der da ingen, der tror på friheden og det frie initiativ længere? Jeg kan heller ikke tilbageholde et lille suk: hvorfor er der ikke knyttet nogen bestemmelse om en tidsbegrænsning til denne lov? Hvis denne bemyndigelse af hensyn til vore afsætningsmuligheder er nødvendig i øjeblikket, lad os så give den og lade den bestå en rimelig tid, indtil erhvervene er modne og dygtige nok til selv at løse denne for dem naturlige opgave.

Fuglsang: Osteeksporten har jo været et af lyspunkterne for vor landbrugseksport overhovedet i efterkrigsårene, og det er derfor naturligt, at man både ved tidligere lovgivning og nu gør, hvad man kan, for at vi kan bevare den stilling, vi har på verdensmarkedet. Et af de våben, vi har både i kampen mod konkurrenter og i kampen mod andre staters forsøg på restriktioner og andre hindringer er vore varers